

చెప్పారు. అంటే ఏంటో అర్థం కాలేదు. ఒక కంపెనీలో పనిచేస్తూనే మరో కంపెనీకి కూడా పనిచేస్తే.. అంటే, ఒకే సమయంలో రెండు ఉద్యోగాలు చెయ్యడాన్ని 'మూన్ లైటింగ్' అంటారని చెప్పారు. ఆ విధంగా పని చేసేవాళ్లను పనిలోనుంచి తొలగించారన్నది సమాచారం.

'నిజమే! నిబద్ధత లేనివాళ్లు కంపెనీకి ఎందుకు?' తనను తాను ప్రశ్నించుకుంది శ్రీవల్లి. అప్పటికే వార్తా పత్రికలన్నీ ఈ విషయం మీద చర్చలు ప్రారంభించే శాయి. మూన్ లైటింగ్ విషయంలో కంపెనీలన్నీ రెండు వర్గాలుగా చీలిపోయాయి. కొన్ని కంపెనీలు సమర్థిస్తూంటే మరికొన్ని వ్యతిరేకిస్తున్నాయి. మరికొన్ని షరతులతో కూడిన అనుమతులు ఇస్తున్నాయి. సోషల్ మీడియా ప్రబలమయ్యాక ప్రతీది పబ్లిక్ గా చర్చించడం, ప్రతిఒక్కరూ తమ అభిప్రాయాలు వ్యక్తం చెయ్యడం పరిపాటి అయిపోయింది. ఆదేవిధంగా ఈ విషయంలోనూ జరిగింది. ఆరోజు సాయంత్రం ఇంటికి బయల్దేరేముందు సుజాతతో అన్నది శ్రీవల్లి..

"మీరే చెప్పండి.. ఈ మూన్ లైటింగ్ అనేది న్యాయమైనదేనా?"

"ఎందుకు కాకాడదు? చాలీ చాలని జీతాలతో పనిచేసే వాళ్లు కాస్త అదనపు ఆదాయం కోసం అలా చెయ్యడం తప్పు కాదు కదా!?"

"అదేంటి మేడం. ఐటీ రంగంలో జీతాలు తక్కువని ఎవరన్నారు? ఐటీ వల్లే.. ఇంతింత జీతాలు కూడా తీసుకోవచ్చా అని ఆశ్చర్యం కలిగింది. మనం తీసుకునే జీతాల్లో సగం కూడా దొరకడం లేదు చాలామందికి. డబ్బులున్నాయని, ఆడంబరాల కోసం విచ్చలవిడిగా ఖర్చు చేసి, అది చాలక ఇంకా సంపాదించాలని అంగలార్చడం సరైన పనేనా?"

సుజాత దగ్గర ఆ ప్రశ్నకు జవాబు లేదు. "పైగా ఈ ఒక్క రంగంలో మాత్రమే వర్క్ ప్రమో హోమ్ అనే అవకాశం ఉండేది. నాకు తెలిసి మిగతా ఏ రంగంలోనూ ఇలా చెయ్యలేం. ప్రొడక్ట్స్, సేల్స్ అంటూ ఏది తీసుకున్నా మనం నేరుగా అక్కడుండి పని చెయ్యాల్సిందే తప్ప.. వర్క్ ప్రమో హోమ్ సాధ్యం కాదు. అలాంటప్పుడు మనం చేసే పని నిబద్ధతతో చెయ్యకుండా ఒకటికి రెండు కంపెనీలకు పనిచెయ్యడం తప్పు కాదా!?"

సుజాత శ్రోతగా మిగిలిపోవడం తప్ప మరేమీ చెయ్యలేకపోయింది. శ్రీవల్లికి ఎందుకో అనుమానం కలిగింది. ఒకవేళ సుజాత కూడా ఎవరికీ తెలియకుండా ఈ మూన్ లైటింగ్ పని చేస్తున్నదా? అదే అనుమానంతో ఆమెవంక అదోలా చూసింది.

అది గమనించిన సుజాత.. "నీ చూపులు నాకు అర్థమయ్యాయి. ఈ ఒక్క ఉద్యోగం

బాగా ఆరోగ్యంగా ఉన్న మీరు, నెలకు లక్ష సంపాదించే మీరు, కేవలం మూడు లక్షల కోసం మీ ఆరోగ్యమో, కన్నవాళ్ల ఆరోగ్యమో బాగాలేదని చెప్తానంటున్నారు. ఇక నిబద్ధత ఎక్కడిది? ప్రస్తుతం ఉన్న కంపెనీలో మీకంటూ ఓ స్థానం ఉండే ఉంటుంది. మీమీద నమ్మకం కూడా ఉంటుంది. అలాంటప్పుడు ఆ నమ్మకాన్ని వమ్ముచెయ్యడం తప్పు కాదా!?

గానికే టైమ్ లేక చస్తూంటే ఇంకో ఉద్యోగం ఎక్కడ చేసేది?" అన్నది.

అక్కడితో ఆ చర్చకు తెరపడింది. సాయంత్రం ఇంటికి వెళ్లగానే తండ్రి చెప్పాడు..

"అమ్మాయి.. ఈ కారణంలో పెళ్లివాళ్లుస్తారట. తేదీని ఫిక్స్ చేసుకునేందుకు."

శ్రీవల్లి ముఖావంగా ఉండిపోయింది. * * *

ఆదివారం ఉదయమే వచ్చాడు శ్రీధర్.. తల్లిదండ్రులతోసహా.

"మరో రెండు నెలల్లో ముహూర్తాలు పెట్టుకుందాం. ఏమంటారు?" అన్నాడు శ్రీధర్ తండ్రి.

"అలాగే కానివ్వండి" అంటూ సమ్మతించి తెలియజేశాడు చక్కవర్తి.

"ఐటీ ఇండస్ట్రీ అంతా ఈ మూన్ లైటింగ్ గొడవల్లో ఉంది. అయితే, ప్రస్తుతం మా అబ్బాయికి మాత్రం ఆ సమస్య లేదు. ఎందుకంటే వాళ్ల కంపెనీయే ఆ పద్ధతికి ఒప్పుకొన్నది. కాకపోతే వాళ్ల పర్మిషన్ ఉండాలట. అదేం పెద్ద సమస్య కాదు. వాళ్ల టైమింగ్స్ కాక మిగతా టైమ్ లో మనమేం చేస్తామన్న విషయం వాళ్లకెందుకండీ?" అన్నాడు శ్రీధర్ తండ్రి గొప్పగా.

చివాలను శ్రీధర్ వంక చూసింది శ్రీవల్లి.

"అంటే.. మీరు కూడా ఆ విధంగా పని చేస్తున్నారా?" అన్నది.

"ఎస్.. ఆఫ్ కోర్స్! అడిషనల్ ఇన్ కమ్ అంటే ఎవరికి చేదు? వాళ్ల టైమింగ్ తరువాత నేనేం చేస్తానన్నది నా ఇష్టం కదా!" అన్నాడు దర్బంగా శ్రీధర్.

"అయితే అది మీరు పనిచేస్తున్న కంపెనీ పట్ల ఇన్నిన్ని యారోటికీ కాదా?"

"ఎలాగవుతుంది? ఇప్పుడు స్కూల్లో పనిచేసే టీచర్.. ఆ టైమ్ ముగిశాక ఇంట్లో ట్యూషన్లు చెప్పుకొని సంపా

దించడం లేదా? ఇది కూడా అంతే!"

"అదనంగా ఎంత సంపాదిస్తారు?"

"మినిమమ్ మరో మూడు లక్షలైనా వస్తుంది ఏడాదికి".

"ఇప్పుడు మీ ఆఫీస్ టైమింగ్స్ ఏమిటి?"

"మామూలే.. నైన్ టు ఫైవ్".

"ఆఫీసుకు పోను రాను ఎంత టైమ్ పడుతుంది?"

"పర్మనెంట్ గా వర్క్ ప్రమో హోమ్ కు అప్లయ్ చేశానుగా.. ట్రావెలింగ్ టైమ్ మిగుల్తుంది".

"అలా ఒప్పుకొంటారా?"

"ఏముంది. ఏదో ఒక హెల్త్ రిజస్ చెప్పి, డాక్టర్ సర్టిఫికేట్ ఇస్తే సరి. లేకుంటే పేరెంట్స్ హెల్త్ రిజస్ కూడా చెప్పొచ్చు. అదేం పెద్ద సమస్య కాదు".

"మీ ఆరోగ్యం బాగానే ఉందిగా" అంటూ అదోలా చూసింది.

ఉలికిపడ్డ శ్రీధర్..

"వాట్ డూ యూ మీన్?" అన్నాడు.

"ఐ మీన్.. వాట్ ఐ సే! బాగా ఆరోగ్యంగా ఉన్న మీరు, నెలకు లక్ష సంపాదించే మీరు, కేవలం మూడు లక్షల కోసం మీ ఆరోగ్యమో, కన్నవాళ్ల ఆరోగ్యమో బాగా లేదని చెప్తానంటున్నారు. ఇక నిబద్ధత ఎక్కడిది? ప్రస్తుతం ఉన్న కంపెనీలో మీకంటూ ఓ స్థానం ఉండే ఉంటుంది. మీమీద నమ్మకం కూడా ఉంటుంది. అలాంటప్పుడు ఆ నమ్మకాన్ని వమ్ముచెయ్యడం తప్పు కాదా!?"

అదేం లేదు వాళ్ల పర్మిషన్ ఇచ్చారే అనుకుందాం. ఇప్పుడు మీమీదన్న నమ్మకం తరిగిపోదా!?" అది కూడా ఫర్వాలేదనుకుందాం. ఇప్పటికే నెలకు లక్ష సంపాదించే మీరు అదనంగా మరో పాతికవేలు దేనికోసం సంపాదిస్తున్నారు?"

"దేనికంటే.. లైఫ్ ఎంజాయ్ చేసేందుకే కదా! ఐ కెన్ హ్యాప్ మై ఓన్ బంగ్లా, కార్ ఎట్టిట్రా".

"ఎంజాయ్ చేసేందుకు మీకు టైముంటుందా?"

"వైనాట్.. కావాల్సినంత".

"ఎలా ఉంటుంది? ఉదయం నుంచీ సాయంత్రం ఐదు గంటల వరకూ ఇప్పుడున్న కంపెనీ. ఆ తరువాత మరో రెండు మూడు గంటలు మరో కంపెనీ. అంటే రాత్రి ఎనిమిది గంటలు అవుతుంది. ఆ లెక్కన.. వీకెం డ్స్ లో కూడా ఎక్స్ ట్రా పని ఉంటుంది. ఇక అనుభవించేందుకు టైమ్ ఎక్కడిది మీకు?"

శ్రీధర్ అవాక్కయ్యాడు. అతనివద్ద జవాబు లేదు. శ్రీవల్లి ఇలా నిలదీస్తుండనుకోలేదు.

"ఇక్కడ అన్నిటికన్నా ముఖ్యం నిబద్ధత. లాయల్టీ! మీరు నన్నేమనుకున్నా సరే.. నేను చెప్పదల్చుకున్నది చెప్పి తీరాలి. లక్ష జీతం వచ్చినా, చాలదని మరో కంపెనీలో కూడా పనిచేసేందుకు సిద్ధమవుతున్నారు. మీరు చేసే పనికి, సంసార సుఖం చాలేదని ఒక ఇల్లాలు ఉండగానే మరో ఇల్లు చూసుకునేందుకు పెద్ద తేడాలేదు. నాన్నగారూ.. ఈ సంబంధం వద్దండీ. ప్లీజ్!" అన్నది.

చెళ్లిన చెంపమీద చరిచినట్లయ్యింది. శ్రీధర్ తల్లిదండ్రులు కూడా అవాక్కయి ఉండిపోయారు.

"మరో ముఖ్యమైన విషయం. ప్రస్తుతం మీరు మనసు మార్చుకున్నా, ఇక ఈ సంబంధం కుదరదు. ఎందుకంటే ఈ సంఘటన మనసు మూలల్లో జీవితాంతం మిమ్మల్ని వెంటాడుతూనే ఉంటుంది. అటువంటి పరిస్థితుల్లో మనిద్దరం ఒక్కటవడం సరైన పని కాదు. ఒకరికి ఒకరన్నది జీవన సూత్రం. అది ఉద్యోగమైనా.. సంసారమైనా! దన్యవాదాలు" అంటూ లేచి నిలబడి చేతులు జోడించింది శ్రీవల్లి.

చక్కవర్తి దంపతులు ప్రేక్షకులయ్యారు. శ్రీధర్ కుటుంబం మౌనంగా నిశ్చయించింది. ■

సింగీతం ఘటికాచల రావు

పన్నెండో ఏటే ఛండోబద్ధమైన కవిత్యంతో రచనా వ్యాసంగాన్ని ప్రారంభించారు సింగీతం ఘటికాచల రావు. వీరి స్వస్థలం నెల్లూరు. ప్రస్తుతం చెన్నైలో ఉంటున్నారు. 1981లో మెకానికల్ ఇంజనీరింగ్ డిప్లొమా చేశారు. చెన్నైలోని ఇంటిగ్రల్ కోచ్ పాక్షికంలో పనిచేసి, సీనియర్ సెక్షన్ ఇంజనీరింగ్ విరమణ చేశారు. బాల్యం నుంచే వివిధ పత్రికల్లో కథలు, సీరియల్స్ చదువుతూ.. కథలు రాయడం మొదలుపెట్టారు. 1997లో 'ఐదు పైసలు' శీర్షికతో సింగీల్ పేజీ కథ రాసి స్వాతి సపరివార పత్రికకు పంపగా.. తొలి పారితోషికంగా యాభై రూపాయలు అందుకున్నారు. ఇప్పటివరకూ 130 కథలు, 15 నవలలు ప్రచురించారు. వీరి మొదటి నవల మనసున మనస్సే. 1997లో స్వాతి మాస పత్రికలో అనుబంధ నవలగా ప్రచురితమైంది. అజాత శత్రువు, రాగ విపంచి, సారోజుపాసి అన్నా నవలలు పాఠకుల మన్ననలు పొందాయి. సాహిత్య సేవలో భాగంగా అనేక బహుమతులు, సన్మానాలు అందుకున్నారు.

